

РЕШЕНИЕ

№ 11146

гр. София, 21.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 02.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5515** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във вр. с чл.68 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

Образувано е по жалба на Сдружение „Български футболен съюз“ срещу Решение №107/18.03.2025г. по преписка №203/2022г. на Петчленен разширен заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация /КЗД, Комисията/, в частта му, с която е установено по сигнал на С. А. П., че Сдружение „Български футболен съюз“, представлявано от президента на Съюза Б. Б. М. за процесния период, е осъществил пряка дискриминация по защитения признак „лично положение“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., по отношение на изключените, в заседание на ИК на БФС на 23.03.2022 г., 62 футболни клуба поради „участие в събитие“ /т.І/; и за допуснатото нарушение на ЗЗДискр. е наложена на основание чл.78, ал.1 от ЗЗдискр. на Сдружение „Български футболен съюз“, представлявано от президента на Съюза Б. Б. М. за процесния период, имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева /т.ІІ/. Обжалвано е и Решение №142/16.04.2025г. на Петчленен разширен заседателен състав на КЗД, с което горното решение се допълва, като се създава т.VI, с която на основание чл.47, т.2 и т. 4 от ЗЗДискр. се налага принудителна административна мярка на Сдружение „Български футболен съюз“, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Г. А. И. - президент и представляващ БФС, да възстанови първоначалното положение преди констатираното нарушение чрез предприемане на необходимите процедурни действия съгласно Устава на БФС, по отношение на изключените, в заседание на ИК на БФС на 23.03.2022г., 62 футболни клуба поради „участие в събитие“.

В жалбите се иска оспорените решения да бъдат прогласени за нищожни поради липса на компетентност по време на постановилия го състав, доколкото мандатът на членовете на КЗД е

изтекъл през 2022г. Алтернативно се иска решенията да бъдат отменени като приети при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Конкретно се сочат допуснати процесуални нарушения при участието на конкретни членове на КЗД в заседанията по преписката и при приемането на оспорените решения; както и че е неправилен извода на КЗД за наличието на признака „лично положение“ по отношение на изключените клубове. За допълнителното решение се сочи и че то е постановено след изтичане на преклузивния срок по чл.62, ал.1 АПК, по искане на лице, което няма право на това, и без БФС да е уведомен за искането; в противоречие с материалния закон и с целта му, доколкото е останало неизяснено правното положение на футболните клубове към постановяване на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят Сдружение „Български футболен съюз“, чрез адв.Т., поддържа жалбите си. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Комисията за защита от дискриминация, чрез юриск.К. и в представено от нея по делото писмено становище, оспорва жалбите. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна С. А. П., чрез адв.Ж. съд.з., оспорва жалбите.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗД е иницирано по препратен от Държавна агенция за закрила на детето на КЗД сигнал с вх. № 11-00-157/15.07.2022г., уточнен с допълнение към него от 02.09.2022г., и с други с вх. №44-00-3097/29.09.2022 г. и с вх.№44-00-2192/07.06.2023г., подадени от С. А. П. за осъществена от Сдружение „Български футболен съюз“ дискриминация с решение от 23.03.2022г. на ИК, с което са изключени 95 футболни клуба - членове на сдружението, поради участието им в Конгрес на 18.03.2022, на който Д. Б. е избран за президент на БФС.

С Разпореждане № 572/06.10.2022 г. на председателя на Комисията за защита от дискриминация (КЗД) е образувана преписка №203 по описа за 2022г., като с Разпореждане №555/28.09.2022г. на председателя на КЗД, с оглед заявените признаци по чл.4 3ЗДискр - „лично положение“ и „обществено положение“, преписката е преразпределена на петчленен разширен заседателен състав, включващ З. Д., С. С., А. Д., П. К. и С. Й..

След конституиране на БФС като страна по преписката, Комисията го е уведомила за образуваното производство и му е дала възможност да изрази становище по сигнала. В представеното такова, се твърди, че не е налице осъществена дискриминация, тъй като решението на ИК от 23.03.2022г. е потвърдено от К. на БФС, проведен на 20.05.2022г., като последното не е обжалвано по съдебен ред; т.е. решението на ИК е влязло в сила. Твърди и че не са налице сочените дискриминационни признаци.

Видно от документите по преписката, преди издаване на процесното решение и преди проведените открити заседания, е изготвен доклад-заключение от определения докладчик по преписка №203/2022г.

Представени са протоколи от проведени заседания на КЗД от 29.11.2023г., 08.05.2024г. и 02.10.2024г., на които са изяснявани фактите посредством събиране на писмени и гласни доказателства. Съгласно Заповеди от 24.11.2023г. на председателя на КЗД двама от първоначално определените членове на заседателния състав-С. С. и С. Й. са били заместени от други членове на Комисията – Н. А. и О. К. за заседанието на 29.11.2023г.; а съгласно Заповед от 24.09.2024г. В. С. е заместила А. Д. като член на състава за последното заседание на 02.10.2024г. и съответно - вместо нея е участвала при приемането на оспорените решения и

е подписала същите.

Въз основа на така събраните доказателства, с оспореното в настоящото производство Решение №107/18.03.2025г. по преписка №203/2022г. на Петчленен разширен заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация е установено по сигнал на С. А. П., че Сдружение „Български футболен съюз“, представлявано от президента на Съюза Б. Б. М. за процесния период, е осъществил пряка дискриминация по защитения признак „лично положение“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., по отношение на изключените, в заседание на ИК на БФС на 23.03.2022 г., 62 футболни клуба поради „участие в събитие“ /т.І/; и за допуснатото нарушение на ЗЗДискр. е наложена на основание чл.78, ал.1 от ЗЗдискр. на Сдружение „Български футболен съюз“, представлявано от президента на Съюза Б. Б. М. за процесния период, имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева /т.ІІ/. КЗД приема за недопустимо присъствието на дадено събитие да е основание за санкциониране на футболните клубове с изключване, още повече, че е възможно да са били мотивирани от различни по естество причини, а не единствено да изразят подкрепа на друг ръководен състав на БФС, различен от действащия към онзи момент. Изложени са и мотиви, че изключването на футболните клубове като последица на изразеното от тях мнение в подкрепа на Д. Б. е в нарушение и на чл.10, т.1 от ЕКПЧОС, гарантиращ правото на изразяване на мнение. Съставът на Комисията приема и, че в случая по отношение на изключените футболни клубове, е налице защитения признак „лично положение“, който обосновава с качеството на участник в „нерегламентирана среща“. С т.ІІ, т.ІV и т.V от решението е прието, че не е извършена дискриминация по защитения признак „лично положение“.

Решението е съобщено на С. П. на 23.03.2025г. и на 28.04.2025г. на Сдружение „БФС“ /л.177/. Жалбата срещу него от БФС е подадена на 10.04.2025г.

С молба от 04.04.2025г. С. А. П. е поискал допълване на горното решение, като Комисията се произнесе изрично по искането му, направено в заседанието на 02.10.2024г., да бъде постановено възстановяване на първоначалното положение, съгласно правомощията ѝ по чл.47, т.2 ЗЗДискр.

Във връзка с горната молба, с Решение №142/16.04.2025г. на Петчленен разширен заседателен състав на КЗД се допълва нейно Решение №107/18.03.2025г., като се създава т.VІ, с която на основание чл.47, т.2 и т. 4 от ЗЗДискр. се налага принудителна административна мярка на Сдружение „Български футболен съюз“, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Г. А. И. - президент и представляващ БФС, да възстанови първоначалното положение преди констатираното нарушение чрез предприемане на необходимите процедурни действия съгласно Устава на БФС, по отношение на изключените, в заседание на ИК на БФС на 23.03.2022г., 62 футболни клуба поради „участие в събитие“. Това решение е съобщено на БФС на 17.04.2025г., а жалбата срещу него е подадена на 25.04.2025г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното:
Жалбите са допустими, като подадени в 14-дневния срок по чл.68, ал.1 ЗЗДискр., от активно процесуално легитимирано лице, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. По съществото им, съдът взе предвид следното:
Решение №107/18.03.2025г. и Решение №142/16.04.2025г. са постановени от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.47 ЗЗДискр., в съответствие с чл.48, ал.3 във вр. с чл.54 ЗЗДискр. Решаващият петчленен състав на КЗД е определен с Разпореждане на председателя, съгласно заявените защитени признаци, а за промените в състава му за някой от проведените заседания са издадени съответни заповеди. На основание чл.11, ал.3 от Правилата за производство пред КЗД членовете на заседателния състав са определили с доклад до председателя докладчик и председател на състава. Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр, решенията се вземат с

обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него, което изискване в настоящия казус е изпълнено. По възражението на жалбоподателя, че решенията са нищожни, като взети от некомпетентен по време орган – с изтекъл мандат, съдът съобрази следното:

Безспорно е по делото, че в към датата на издаване на оспорените административни актове, някой от членовете на състава на КЗД, който ги е постановил, състоящ се от петима членове, са с изтекъл през 2022г. индивидуален мандат. Това е така, защото З. Д. е избрана за член на КЗД с решение на НС от 28.07.2017г., а П. К. и С. Й. са назначени за членове на КЗД с укази на президента на 11.08.2017г. Според чл.41, ал.2 от ЗЗДискр., срокът на мандата на членовете на Комисията е пет години. Този мандат обаче не се отнася до колективния орган КЗД, а до мандата на неговите членове. Възприемането на тезата, че изтичането на персоналните мандати на Комисията е еквивалентно на изтичане на мандата на колективния административен орган, би довело до невъзможност за осъществяване на правомощията на Комисията като независим специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и осигуряване равенство на възможностите, което пък от своя страна би нарушило основополагащия принцип на държавно устройство за стабилно функциониране на правовата държава, защита правата на гражданите и изискването за правна сигурност и предвидимост. Формирането на нов персонален състав на КЗД е в компетентността на Народното събрание и Президента, като неупражняването им не следва да се отразява върху функционирането на държавните институции. В този смисъл настоящият съдебен състав прави извод, че обжалваното решение на КЗД като постановено от компетентен състав, действал в изпълнение на възложените му правомощия, е валиден акт.

Актовете са в предписаната от закона форма, с реквизити по чл.65 и чл.66 ЗЗДискр.

При извършената служебна проверка, съдът приема, че производството пред КЗД е развито законосъобразно съгласно нормите на ЗЗДискр. Спазена е разпоредбата на чл.54 ЗЗДискр., съгласно която след образуването на производство председателят на комисията разпределя преписката на състав, който определя между членовете си докладчик. Докладчикът е започнал процедура по проучване, съгласно изискването на чл.55 ЗЗДискр., в която е събрал писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата. При осъществяване на своите правомощия комисията е съблюдала задълженията си по чл.56 ЗЗДискр. След приключване на проучването на страните е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали и да вземат становище. Докладчикът е изготвил заключение, като е представил преписката на председателя на състава, който е насрочил заседание. Страните са редовно уведомени за проведените заседания, на които са взели участие. Заседанията са били открити съобразно изискването на чл.61 ЗЗДискр. След изясняване на фактите председателят на състава е дал на страните възможност за становище. Съгласно чл.62, ал.1 АПК, в срока за обжалването му първото решение е допълнено с второто.

При извършена проверка за издаване на оспорваното решение при спазване на разпоредбите на материалния закон, съдът приема следното:

С императивната разпоредба на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, основана на подробно изброени признаци, вкл. „лично положение“. По смисъла на ал. 2 на същата норма пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

В случая, безспорно е налице по-неблагоприятно третиране на футболните клубове, участвали и гласували за Д. Б. на проведения на 18.03.2022г. Конгрес, в сравнение с тези които не

са участвали или не са гласували за Д. Б.. За да прецени дали това различно третиране е на основата на признака по чл.4, ал. 1 „лично положение“, съдът приема следното:

Защитеният признак „лично положение“ обхваща характеристики, които определят статуса на лице в обществото, но не попадат в останалите конкретни категории (като пол, раса или религия) по чл.4 ЗЗДискр. Юридическо лице и в частност футболен клуб по ЗФВС по принцип може да бъде обект на дискриминация по признак „лично положение“, когато неравното му третиране е свързано напр. с неговата репутация или специфична роля в обществения живот, или то е третирано неблагоприятно поради характеристики на неговите членове или заради асоциирането му с лица, притежаващи определения защитен признак. Защитеният признак следва да е траен белег на личността, а не еднократен акт. Предвид горното, обратно на приетото от КЗД, настоящият съдебен състав намира, че участието и гласуването на събрание или конгрес и изказването на мнение в един или друг смисъл само по себе си /още повече, ако те не касаят лица със защитен признак/ не обуславя значим, иманентно присъщ белег, сравним по значение с останалите защитени признаци, които обективно характеризират едно лице, за да се приеме, че изпълват съдържанието на признака по чл.4 ЗЗДискр. "лично положение“. Също така, въпреки, че чл.14 от ЕКПЧОС и Протокол №123 към нея изрично забраняват дискриминацията, не всяко нарушение на гарантирано от ЕКПЧОС право представлява дискриминация, ако не е обосновано от защитен признак, което в случая съдът намира, че не се установява. Ако футболни клубове са били изключени от БФС заради начина си на гласуване и изказаното от тяхно име мнение в тази връзка, това евентуално е нарушение на устава на сдружението и в тези случаи защита следва да се потърси чрез иск за отмяна на решението за изключването им.

Предвид гореизложеното и като приема, че КЗД неправилно е приложила материалния закон, съдът намира, че обжалваните решения, като незаконосъобразни, следва да бъдат отменени.

При този изход на делото, като взе предвид фактичката и правна сложност на делото и направеното възражение от ответника за прекомереност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар /6 600лв./, и на основание чл.143, ал.1 АПК, на Сдружение „Български футболен съюз“ ще следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 3 300лв., съответно съгласно ЗВЕРБ – 1687,26 евро.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №107/18.03.2025г., в ЧАСТТА МУ т.І и т.ІІ, и Решение №142/16.04.2025г. по преписка №203/2022г. на Петчленен разширен заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Сдружение „Български футболен съюз“, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 1687,26 евро /хиляда шестстотин осемдесет и седем евро и двадесет и шест цента/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

